

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1947-1948.

SÉANCE DU 23 DÉCEMBRE 1947.

Rapport de la Commission du Travail et de la Prévoyance Sociale chargée d'examiner les propositions de loi : 1° tendant à la modification des articles 40 et 42 de la loi du 4 août 1930, portant généralisation des allocations familiales au profit des travailleurs salariés, ainsi qu'à l'octroi d'allocations familiales exceptionnelles pour le dernier trimestre de 1946 ; 2° tendant à la modification des articles 40 et 42 de la loi du 4 août 1930 portant généralisation des allocations familiales au profit des travailleurs salariés, coordonnée par l'arrêté royal en date du 19 décembre 1939, modifiée et complétée par les arrêtés du Régent en date des 29 décembre 1944, 22 novembre 1945, 23 novembre 1945, 21 août 1946 et 22 août 1946.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1947-1948.

VERGADERING VAN 23 DECEMBER 1947.

Verslag uit naam van de Commissie van Arbeid en Sociale Voorzorg belast met het onderzoek van de wetsvoorstellen : 1° tot wijziging van artikelen 40 en 42 van de wet van 4 Augustus 1930, houdende veralgemening van de kinderbijslag voor de loonarbeiders, alsmede tot toekenning van een buitengewone kinderbijslag voor het laatste kwartaal 1946 ; 2° tot wijziging van de artikelen 40 en 42 der wet van 4 Augustus 1930, houdende veralgemening van de kinderbijslag voor de loonarbeiders, samengeordend bij koninklijk besluit van 19 December 1939, gewijzigd en aangevuld bij de besluiten van de Regent van 29 December 1944, 22 November 1945, 23 November 1945, 21 Augustus 1946 en 22 Augustus 1946.

Présents : MM. JAUNIAUX, président ; ALLEWAERT, Mlle BAERS, M. BROECKX, Mme CISELET, MM. CLAYS, DUCHAINE, GLINEUR, JESPER, LAPAILLE, MERTENS, MOULIN, RAMAEKERS, SERVAIS, VAN LAERHOVEN, WALLAYS, WIJN, ZURSTRASSEN et MEURICE, rapporteur.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le 31 octobre 1946, Mlle M. Baers déposait une proposition contresignée par la Baronne della Faille, MM. Struye, Allewaert et Coeckelbergh, et tendant au relèvement des allocations familiales pour les enfants des familles où « la mère reste au foyer » et à l'octroi d'allocations familiales exceptionnelles pour le dernier trimestre de 1946.

L'augmentation proposée était de 25 p. c. pour le premier et le deuxième enfants, de 50 p. c. pour les enfants des familles de trois enfants et plus.

La proposition prévoyait, en outre, l'octroi d'un cinquième trimestre pour 1946, somme à prélever sur la réserve de la caisse nationale pour allocations familiales.

Le même jour, M. Jauniaux, Mmes Spaak, Ciselet et Degeer-Adère déposaient une proposition tendant à un relèvement des allocations familiales de 25 p. c. pour le premier et le deuxième enfants.

Voir :

Documents du Sénat :

137 et 139 (Session extraordinaire de 1946) : Propositions de loi.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Op 31 October 1946 diende Mej. Baers een voorstel in, dat medeondertekend was door Baroness della Faille, de hh. Struye, Allewaert en Coeckelbergh, en dat beoogde de kinderbijslag te verhogen voor gezinnen waarin « de echtgenote aan de haard blijft » en een extra-kinderbijslag te verlenen voor het laatste kwartaal van 1946.

De voorgestelde verhoging bedroeg 25 t. h. voor het eerste en het tweede kind, 50 t. h. voor gezinnen met drie en meer kinderen.

Het voorstel voorzag bovendien in de uitkering van een vijfde kwartaal voor 1946, welke som moest afgenomen worden van de reserve van de Nationale Kas voor Gezinsvergoedingen.

De zelfde dag dienden de h. Jauniaux, M^{wen} Spaak, Ciselet en Degeer-Adère een voorstel in tot verhoging van de gezinsvergoeding met 25 t. h. voor het eerste en het tweede kind.

Zie :

Gedr. Stukken van de Senaat :

137 en 139 (buitengewone Zitting 1946) : Wetsvoorstellen.

Un premier examen des propositions eut lieu en novembre 1946.

M. le Ministre du Travail tout en se déclarant favorable au principe du relèvement, mit la Commission en garde contre l'admission des relèvements prévus par les deux propositions.

Il estimait qu'on ne disposait pas des éléments d'appréciation nécessaires quant aux ressources encore disponibles et qu'il fallait dès lors attendre le moment où serait mieux connue l'incidence des arrêtés-lois des 21 et 22 août 1946 qui prévoyaient une augmentation de 20 p. c. de toutes les allocations et créaient l'allocation de 800 francs pour les orphelins.

De nombreux membres, appartenant aux divers groupes parlementaires, demandèrent à M. le Ministre son accord sur un certain relèvement des allocations.

Toutefois, la Commission, sur insistance de M. le Ministre, décida de reprendre l'examen de la question dès que seraient connus les résultats de l'application des arrêtés d'août 1946.

Une deuxième discussion eut lieu le 26 février 1947.

On disposait à ce moment des données relatives au dernier semestre 1946. M. le Ministre se déclara une nouvelle fois adversaire du vote des propositions parce qu'il estimait atteint le plafond d'emploi des 6 p. c. et dangereux de le dépasser.

Au sujet des réserves, il annonça qu'il comptait organiser les prêts aux jeunes ménages de salariés. Un membre lui demanda de préciser que le financement se ferait par l'emprunt. M. le Ministre répondit affirmativement et cita le chiffre de 300 à 400 millions qui seraient donc prélevés sur les fonds des Allocations Familiales mais à titre d'emprunt.

Il fit valoir de plus, à l'appui de sa thèse, les possibilités d'une prochaine crise économique et l'influence que celle-ci pourrait avoir sur les ressources disponibles.

Il se montra hostile à l'emploi d'une partie de la réserve au paiement d'un cinquième trimestre pour 1946 prévu dans la proposition de Mlle M. Baers et consorts parce qu'il estimait nécessaire le maintien d'une réserve égale au moins à deux trimestres d'allocations.

Il déclara en outre ne pas pouvoir se rallier pour l'instant à une mesure quelconque qui créerait un avantage pour certaines catégories de mères, étant donné que ces avantages pourraient actuellement détourner des femmes de l'activité industrielle.

Les auteurs de la proposition firent valoir que les lois sociales: suppression du travail de nuit et des dimanches, suppression du travail des enfants, journée de huit heures, et d'autres encore, auraient pu théoriquement avoir une incidence bien plus considérable sur le volume de la main-d'œuvre mais qu'elles n'en avaient pas moins été votées et mises en pratique pour le plus grand bien des travailleurs

De voorstellen werden voor het eerst onderzocht in November 1946.

De h. Minister van Arbeid was de verhoging principieel toegedaan, doch stelde de Commissie op haar hoede tegen aanneming van de verhogingen van beide voorstellen.

Hij was van oordeel, dat de nodige gegevens ter beoordeling van de nog beschikbare middelen niet aanwezig waren en dat men dus moest wachten totdat de gevolgen van de besluitwetten van 21 en 22 Augustus 1946 beter zouden bekend zijn, die voorzagen in 20 t. h. verhoging van alle gezinsvergoedingen en in een uitkering van 800 frank voor de wezen.

Talrijke leden uit de verschillende parlements-groepen vroegen de instemming van de h. Minister voor een bepaalde verhoging van de uitkeringen.

De Commissie besloot evenwel, op aandringen van de h. Minister, het onderzoek van die kwestie te hervatten, zodra de uitkomsten van de toepassing der besluiten van Augustus 1946 zouden bekend zijn.

Op 26 Februari 1947 had een tweede bespreking plaats.

Toen waren de gegevens over het laatste kwartaal 1946 ter beschikking. De h. Minister verklaarde zich opnieuw tegen de aanneming van de voorstellen, omdat hij de maximale gebruiksgrens van 6 t. h. bereikt achtte en omdat het naar zijn oordeel gevaarlijk was deze te overschrijden. Omtrent de reserves gaf hij kennis van zijn voornemen om leningen toe te staan aan jonge gezinnen van loontrekkenden. Een lid vroeg hem te verklaren of de financiering zou geschieden door middel van een lening. De h. Minister antwoordde bevestigend en noemde het cijfer van 300 tot 400 miljoen, dat dus van het Fonds der Gezinsvergoedingen, doch als lening, zou moeten afgenomen worden.

Tot staving van zijn thesis, wees hij verder op de mogelijkheid van een nabije economische crisis en op de invloed welke deze op de beschikbare middelen zou kunnen hebben.

Hij toonde zich gekant tegen het gebruik van een deel van de reserve voor de betaling van een vijfde kwartaal voor 1946, als voorgesteld door Mej. Baers en consorten, omdat hij het nodig achtte, het bedrag van ten minste twee kwartaalsuitkeringen als reserve te houden.

Bovendien verklaarde hij zich vooralsnog niet te kunnen verenigen met om het even welke maatregel, die voor sommige categorieën van moeders een voordeel zou invoeren, omdat deze voordelen op dit ogenblik vrouwen van de industriële bedrijvigheid zou kunnen afwenden.

De indieners van het voorstel brachten naar voren, dat de sociale wetten: afschaffing van de nacht- en zondagsarbeid, afschaffing van de kinderarbeid, achturige werkdag en dergelijke meer, theoretisch een veel grotere invloed zouden kunnen hebben op het arbeidsvolume, maar dat die desniettemin aangenomen en van kracht geworden waren tot het grootste welzijn van de arbeiders en

et sans nuire — bien au contraire — au développement de la production nationale.

Plusieurs membres marquèrent leur désir de favoriser les familles dont la mère reste au foyer, cependant tout en maintenant leurs réserves ils ne voulurent pas mettre en danger l'équilibre financier actuel des allocations et la majorité de la Commission se rallia une deuxième fois à l'avis du Ministre qui jugeait la réforme impossible à ce moment.

Une troisième discussion de la proposition eut lieu le 30 juillet 1947.

Mlle Baers, soutenue par de nombreux membres, fit remarquer que la Conférence Nationale du Travail du mois de juillet 1947 en obtenant du Gouvernement le relèvement du taux des allocations de 17,4 p. c. et un treizième mois d'allocations avait amené la réalisation d'une partie de la réforme préconisée par les deux projets.

L'ensemble des majorations intervenues ainsi représente en effet à peu près 23 p. c.

Mlle Baers fit remarquer qu'il restait néanmoins un principe de réforme sociale préconisée par sa proposition et non réalisée, à savoir un avantage spécial aux familles dont la mère reste au foyer.

Mlle Baers introduisit des amendements à sa proposition. Ceux-ci tendaient à supprimer l'octroi d'un cinquième trimestre et à ramener de 50 à 25 p. c. la majoration prévue pour les enfants des familles de trois enfants et plus où la mère reste au foyer puisque 23 p. c. avaient déjà été accordés.

Mlle Baers fit valoir qu'étant donné le volume de la réserve il n'y avait pas d'imprudence à introduire cette réforme, l'incidence financière en étant relativement minime.

Elle fit connaître d'autre part son point de vue en ce qui concerne les allocations familiales aux orphelins et aux enfants de personnes frappées d'invalidité prématurée.

Elle estime que ces allocations dont le bien-fondé n'est contesté par personne, répondent à une double préoccupation : une partie des sommes consenties aux orphelins et aux invalides sont, comme pour tous les bénéficiaires, consécutives à la présence de l'enfant dans la famille; la différence entre ce taux général et celui des allocations exceptionnelles visées ci-dessus représente une compensation pour les enfants touchés par la mort ou l'invalidité prématurée d'un de leurs parents. Elle correspond à un but différent du premier. Cette deuxième indemnité était autrefois en ce qui concerne les orphelins à charge du Fonds National d'allocations pour rente de survie. Elle devrait être remise à charge de ce Fonds.

La différence relative aux allocations pour les enfants d'invalides devrait, au contraire, être mise à charge des Fonds d'invalidité prématurée.

Mlle Baers fit remarquer que les caisses d'allocations familiales disposeraient ainsi pour des catégories de bénéficiaires autres que les orphelins et

zonder de ontwikkeling van onze productie te schaden, wel integendeel.

Verscheidene leden gaven het verlangen te kennen, dat die gezinnen zouden bevoordeeld worden, waarvan de moeder thuis blijft. Hoewel zij hun voorbehoud niet opgeven, willen zij het bestaande financiële evenwicht in de uitkeringen evenwel niet in gevaar brengen, zodat de meerderheid van de Commissie zich een tweede maal verenigde met het advies van de Minister, die de hervorming vooralsnog onmogelijk achtte.

Op 30 Juli 1947 had een derde bespreking van het voorstel plaats.

Mej. Baers merkte met de steun van vele leden op, dat de Nationale Conferentie van de Arbeid van Juli 1947 van de Regering een verhoging van de uitkering met 17,5 t. h. en een dertiende maand vergoeding verkregen had, wat dus leidde tot verwezenlijking van een deel van de hervorming, die in de twee ontwerpen wordt voorgestaan.

Deze gezamenlijke verhogingen bedragen immers nagenoeg 23 t.h.

Mej. Baers merkte op, dat niettemin een van de in haar voorstel aangeprezen sociale hervormingen niet tot uitvoering kwam, te weten een bijzonder voordeel ten behoeve van gezinnen waar de moeder thuis blijft.

Mej. Baers diende op haar voorstel amendementen in. Deze strekten tot afschaffing van een vijfde kwartaal en tot verlaging van 50 t. h. op 25 t.h. van de vermeerdering voor de gezinnen met drie en meer kinderen waar de moeder thuis blijft, vermits 23 t. h. daarvan reeds toegestaan was.

Mej. Baers deed gelden dat de reserve zo grot is dat het niet onvoorzichtig kan zijn, deze hervorming in te voeren, vermits de financiële terugslag toch betrekkelijk gering zal wezen.

Voorts deed zij haar standpunt kennen in zake de kinderbijslagen voor wezen en kinderen van door vroegtijdige invaliditeit getroffen personen.

Zij is van oordeel dat deze uitkeringen, waarvan de gegrondheid door niemand betwist wordt, uitgaan van een tweevoudig streven : een deel van de sommen voor wezen en invaliden zijn, evenals voor alle rechthebbenden, het gevolg van de aanwezigheid van het kind in het gezin; het verschil tussen dat algemeen bedrag en dat van de bovenbedoelde buitengewone toeslagen vormt een vergoeding voor de kinderen, die getroffen zijn door het overlijden of de vroegtijdige invaliditeit van een hunner ouders. Het beantwoordt aan een ander doel dan het eerste. Deze tweede vergoeding was vroeger, voor zover het wezen betrof, ten laste van het Nationaal Fonds voor overlevingsrenten. Zij zou opnieuw ten laste van het Fonds gebracht moeten worden.

Het verschil in de uitkeringen voor kinderen van invaliden zou integendeel ten laste moeten gebracht worden van het Fonds van vroegtijdige invaliditeit.

Mej. Baers merkt hiertegenover op, dat de kassen van kindertoeslagen aldus, voor andere categorieën van rechthebbenden dan wezen en zwakke kinde-

enfants débiles d'une partie importante de leurs ressources pour le relèvement des allocations familiales proprement dites.

En séance du 13 novembre, Mlle Baers insista pour que décision soit prise concernant ses amendements, afin de faire triompher un principe auquel la plupart des membres tiennent. Elle fit remarquer que son projet reste dans les limites possibles de financement puisqu'il ne coûterait que 48 millions environ par trimestre.

M. Jauniaux, annonçant qu'il dépose des amendements, expose alors ce qui suit :

« Je n'ai pas compris qu'il y aurait autre chose qu'un rapport montrant la situation après les dispositions prises au lendemain de la Commission Nationale du Travail. Je croyais qu'on ferait rapport pour le Sénat dans le sens d'un abandon des propositions formulées, celles-ci n'étant plus d'actualité. En tout cas, je n'ai pas eu connaissance des amendements de Mlle Baers lorsque nous avons désigné un rapporteur.

» Je ne peux pas me rallier aux amendements de Mlle Baers parce qu'il s'agit purement et simplement d'un retour à l'ancienne situation. Dans le temps, on accordait une aumône pour le premier et le second enfants. On progressait quelque peu pour le troisième et on grimpait les échelons de l'échelle pour les enfants suivants. Depuis la libération, depuis la sécurité sociale, les modalités ont absolument changé. On donne quelque chose d'assez important pour le premier et le deuxième enfants. On augmente un peu pour les troisième, quatrième et cinquième.

» Les familles nombreuses n'ont rien perdu à semblable vue des choses. Il fallait absolument que j'apporte des amendements à ma proposition; afin de ne pas suivre Mlle Baers, je devrais demander qu'on augmente pour le premier, pour le deuxième enfant. Par exemple, qu'on donne à chacun ce qu'on verse actuellement pour le troisième, soit 270 francs. Encore une fois, aucune famille nombreuse n'y perdrait, et les mères de trois enfants qui ne travaillent pas recevraient, comme les autres mères qui travaillent encore, et elles sont certainement peu nombreuses, des avantages nouveaux.

Mais je voudrais développer un point de vue qui s'élève au-dessus de notre petit débat d'aujourd'hui. Je voudrais montrer que c'est à une réforme très hardie qu'il faut s'employer. Je vais développer mon point de vue.

» Je n'entends pas affirmer que toute femme doit rester au foyer familial, le mari ayant seul la responsabilité de procurer les moyens de subsistance du ménage. C'est donc la femme qui décide, en toute liberté et ordinairement en accord avec son époux, si elle sera ouvrière ou employée. Quand la femme travaille, il convient de lui donner le maximum de possibilités d'être une mère élevant des enfants en bonne santé. C'est pour cela que les socialistes demandent notamment des salles d'allai-

ren, zou beschikken over een aanzienlijk deel van hun middelen voor verhoging van de eigenlijke gezinsvergoedingen.

Ter vergadering van 13 November, drong Mej. Baers op een beslissing aan ter zake van haar amendementen, ten einde een beginsel te doen zegevieren, waaraan de meeste leden gehecht zijn. Zij maakt de opmerking, dat haar voorstel binnen de mogelijke grenzen van financiering blijft, vermits het slechts ongeveer 48 miljoen per kwartaal zou kosten.

Dan kondigt de heer Jauniaux aan dat hij amendementen indient, waarbij hij het volgende verklaart :

« Ik heb niet begrepen dat er iets anders zou zijn dan een verslag over de toestand na de maatregelen, die de dag na de Nationale Conferentie van de Arbeid getroffen werden. Ik dacht dat er voor de Senaat verslag zou worden gedaan in de zin van een afwijzing van de gedane voorstellen, omdat deze geen actuele betekenis meer hebben. In ieder geval had ik geen kennis van de amendementen van Mej. Baers, toen wij een verslaggever aanwezen.

» Ik kan mij niet verenigen met de amendementen van Mej. Baers, omdat zij de vroegere toestand zonder meer opnieuw willen invoeren. Indertijd werd voor het eerste en het tweede kind een aalmoes gegeven. Voor het derde kind werd iets meer gegeven en voor de volgende kinderen ging het steeds hoger de ladder op. Sedert de maatschappelijke zekerheid zijn de modaliteiten geheel en al veranderd. Voor het eerste en het tweede kind wordt al iets van belang gegeven. Voor het derde, vierde en vijfde kind is de bijslag iets hoger.

» De grote gezinnen hebben bij een dergelijke regeling niets verloren. Ik moest in mijn voorstel volstrekt amendementen brengen; ten einde Mej. Baers niet te volgen, zou ik moeten vragen dat het eerste en het tweede kind meer krijgt. Bij voorbeeld : dat aan ieder van hen zou gegeven worden wat thans voor het derde kind verstrekt wordt, namelijk 270 frank. Nog eens, geen enkel groot gezin zou daar iets bij verliezen, en de moeders die nog werken — en zo zijn er wel niet veel meer —, zouden de nieuwe voordelen genieten.

» Maar ik zou een standpunt willen toelichten, dat uitgaat boven ons klein debat van vandaag. Ik zou willen aantonen, dat er moet gestreefd worden naar totstandkoming van een zeer stoutmoedige hervorming. Ik zal U mijn standpunt verklaren. Ik wil niet staande houden dat elke vrouw moet thuis blijven, en aan de man de verantwoordelijkheid overlaten om in het levensonderhoud van zijn gezin te voorzien.

» De vrouw beslist dus in volle vrijheid en gewoonlijk in overleg met haar echtgenoot, of zij arbeidster of bediende zal wezen. Als de vrouw werkt, moet haar zoveel mogelijk de gelegenheid verschaft worden, om als moeder haar kinderen in goede gezondheid groot te brengen. Het is om deze reden, dat

tement dans les entreprises et, soit dans les entreprises soit dans les communes, des pouponnières et des garderies d'enfants.

Au surplus, je n'ignore pas qu'il y a des industries qui occupant depuis toujours une nombreuse main-d'œuvre féminine, ne pourraient plus produire à plein rendement si, brusquement, les femmes mariées cessaient en grand nombre de travailler. Ce sont particulièrement ces entreprises qui devront, d'une part, prendre des dispositions pour aider les mères qui travaillent et, d'autre part, prévoir que le nombre de femmes mariées travaillant en usine diminuera certainement au cours des années à venir.

» Mais il y a un grand nombre de femmes mariées qui souhaitent pouvoir se consacrer entièrement à la mission de ménagère et de mère. En les mettant à même de réaliser leur vœu, on contribue à la solution du grave problème de la dénatalité et les propositions que je formule plus loin sont rédigées dans le but de voir s'accroître de façon importante le nombre de ménages ayant un premier enfant dans les premiers temps du mariage et de voir augmenter le nombre de familles comptant deux ou trois enfants. Je n'hésite pas à déclarer que le danger de la dénatalité ne sera conjuré que grâce à un grand nombre de familles moyennes. Les familles nombreuses qui ont toute ma sympathie, contrairement aux affirmations, ne sauvent pas le pays. Voyez les chiffres de la natalité.

» Voici donc les propositions que je défendrai désormais : je propose une allocation de ménagère-mère permettant à un ménage d'ouvrier ou d'employé de vivre sans qu'il y ait nécessité d'un gain professionnel de l'épouse. L'allocation mensuelle est de 940 francs et peut être payée à partir du moment où le certificat de la consultation prénatale ou du médecin traitant certifie l'état de grossesse et si l'intéressée déclare cesser l'exercice de sa profession et ne plus vouloir s'y livrer, ou à une autre, après les couches.

» Après un an de mise en application de la loi, la future maman ne devra pas être âgée de plus de 25 ans à la naissance du premier enfant. Cependant, l'allocation est due si la future maman est plus âgée, à condition que la grossesse commence au plus tard deux ans après le mariage ou le remariage.

» L'allocation est payable à la future maman, épouse de salarié, qui n'était pas salariée, ou travailleuse indépendante avant la grossesse.

» Il va de soi que la femme salariée mère de famille qui — dans un délai à déterminer par arrêté — abandonne le travail dépendant après la mise en application de la loi que je souhaite, a droit à l'allocation de ménagère-mère.

» Y a droit également l'épouse du salarié, non salariée elle-même ou travailleuse indépendante, du

de socialistes ondermeer zoogkamers in de bedrijven, en, hetzij in de bedrijven, hetzij in de gemeenten, zuigelingenkeukens en kinderbewaarplaatsen verlangen.

» Bovendien is het mij niet onbekend, dat sommige bedrijven, waarin steeds een groot aantal vrouwen gewerkt hebben, niet meer op volle toeren zouden kunnen draaien, als de getrouwde vrouwen plotseling in groten getale ophielden te werken. Het zijn vooral deze bedrijven, die, aan de ene kant, maatregelen zullen moeten nemen om de werkende moeders te helpen en, aan de andere kant, er rekening zullen moeten mede houden, dat het aantal vrouwen, die in de fabrieken werken, in de komende jaren zeker zal afnemen.

» Doch er is een groot aantal gehuwde vrouwen, die zich gaarne ten volle zouden wijden aan de taak van huishoudster en moeder. Hun verlangen in vervulling doen gaan, zou bijdragen tot de oplossing van het ernstig vraagstuk van de denataliteit, en de voorstellen, die ik verder naar voren breng, beogen dan ook een belangrijke toeneming van het aantal gezinnen met een kind in de eerste huwelijksjaren en een verhoging van het aantal gezinnen met twee of drie kinderen. Ik verklaar zonder aarzelen, dat het gevaar van het te gering geboortecijfer slechts bezworen kan worden door een groot aantal middelgrote gezinnen. Hoewel de grote gezinnen, in tegenstelling met hetgeen beweerd wordt, mijn volle sympathie genieten, brengen zij toch geen redding voor het land. Men zie naar de geboortecijfers.

» Ziehier welke voorstellen ik van nu af zal verdedigen : ik stel voor aan de huishoudstersmoeders een vergoeding uit te keren, waarmee een arbeiders- of bediendengezin kan leven, zonder dat de echtgenote genoodzaakt is mede te werken. De vergoeding bedraagt 940 frank per maand en kan uitbetaald worden, zodra uit een attest van de raadpleging voor zwangerschap of van de behandelende geneesheer blijkt, dat de betrokkene zwanger is, en voor zover deze verklaart, haar beroep niet meer uit te oefenen, en dit beroep of een ander ook na de bevalling niet meer te willen uitoefenen.

» Na een jaar toepassing van de wet, mag de toekomstige moeder, bij de geboorte van het eerste kind, niet ouder zijn dan 25 jaar. De vergoeding is evenwel verschuldigd, indien de toekomstige moeder ouder is, op voorwaarde dat de zwangerschap uiterlijk twee jaar na het huwelijk of het tweede huwelijk begint.

» De vergoeding is verschuldigd aan de toekomstige moeder, die getrouwd is met een loontrekkende, en die vóór de zwangerschap zelf niet loontrekkende of onafhankelijke arbeidster was.

» Het spreekt vanzelf, dat de loontrekkende vrouw, die kinderen heeft en die binnen een bij besluit te bepalen termijn haar werk in dienstverband neerlegt na de toepassing van de wet, die ik wens tot stand te zien komen, recht heeft op een uitkering als huishoudster-moeder.

» Heeft hierop tevens recht de echtgenote van een loontrekkende, die zelf niet loontrekkende of

moment que la famille compte au moins un enfant. Ici l'âge de 25 ans n'intervient donc pas.

» L'allocation n'est pas due si le gain annuel du mari dépasse 150.000 francs. Elle n'est due qu'à concurrence de 75 p. c. si le gain du mari dépasse 90.000 francs sans atteindre 125.000 francs. Elle n'est due qu'à concurrence de 50 p. c. si le gain du mari atteint 125.000 francs.

» Je propose le paiement de l'allocation de ménagère-mère depuis le moment de la constatation de l'état de grossesse parce que la santé de la maman et la santé du futur enfant doivent être protégés tout spécialement. Il faut un grand nombre de mamans bien portantes après les couches et de bébés mis au monde avec les plus grandes chances de vie.

» Les taux de morti-natalité et de mortalité infantile doivent absolument baisser.

» Pendant les six semaines précédant et les six semaines suivant les couches, il est accordé à la femme qui était assurée obligatoire au moment de la constatation de la grossesse, une allocation supplémentaire de telle sorte que pendant ce temps-là elle reçoit en tout ce qu'elle aurait obtenu de l'Assurance Maladie-Invalidité si elle était restée assurée obligatoire.

» L'allocation mensuelle pour le premier enfant est diminuée de 50 p. c. si trois ans après la naissance il n'est pas né un second enfant.

» Toutefois l'allocation est relevée à son taux ancien s'il naît plus tard un second enfant.

» Pour le second enfant et pour chaque enfant suivant, l'allocation mensuelle est fixée à 940 fr. minimum.

» Le taux de l'allocation sera augmenté s'il y a augmentation du coût de la vie.

» Pour la femme salariée vivant seule l'allocation est fixée à 700 francs par mois.

» Pour le père veuf, salarié, l'allocation est fixée à 700 francs par mois.

» Pour la veuve non salariée et n'exerçant pas une profession indépendante, dont le mari était salarié, l'allocation est fixée à 940 francs par mois, indépendamment des ressources à provenir d'une loi, qu'on espère prochaine, prévoyant entre autres dispositions, une pension au profit de la veuve du salarié ayant charge d'enfant(s) et n'exerçant pas une profession.

» Si l'enfant est orphelin de père et de mère, une allocation mensuelle de 1.500 francs est payée à la personne ou à l'institution qui a la charge d'entretien de l'enfant.

» Les allocations sont dues jusqu'à l'âge de 17 ans si l'enfant est placé en apprentissage; jusqu'à l'âge de cessation des études dans des écoles de plein exercice, avec toutefois limite à 24 ans. Pour l'infirme ou l'incurable incapable de se livrer au travail, elles sont dues jusqu'à l'âge de 20 ans.

onafhankelijke arbeidster was, zodra het gezin ten minste 1 kind telt. Hier blijft de vijf en twintigjarige leeftijd dus buiten beschouwing:

» Er is geen vergoeding verschuldigd, als de jaarlijkse verdienste van de man 150.000 frank te boven gaat. De vergoeding is slechts ten belope van 75 t.h. verschuldigd, indien de verdienste van de man meer dan 90.000 frank doch minder dan 125 duizend frank bedraagt. Ze is slechts verschuldigd ten belope van 50 t. h., indien de verdienste van de man 125.000 frank bedraagt.

» Ik stel voor de vergoeding als huishoudster-moeder uit te keren, zodra blijkt is gegeven van de zwangerschap, omdat de gezondheid van de moeder en de gezondheid van het toekomstige kind bijzonder moeten beschermd worden. Er moet een groot aantal moeders zijn, die ook na de bevalling gezond blijven en een groot aantal kinderen, die met de grootste levenskansen geboren worden. De cijfers van de kindersterfte moeten volstrekt dalen.

» Gedurende de zes weken vóór en de zes weken na de bevalling, wordt aan de vrouw die verplicht verzekerd was bij de vaststelling van de zwangerschap, nog een bijvergoeding uitgekeerd, zodat zij in die tijd alles ontvangt wat zij zou gekregen hebben van de Verzekering tegen ziekte en invaliditeit, indien zij verplicht verzekerde gebleven was.

» De maandelijks uitkering voor het eerste kind wordt met 50 t.h. verminderd, als er drie jaar na de geboorte geen tweede kind ter wereld komt.

» Evenwel wordt de uitkering weer op het vroeger peil gebracht als er later nog een kind geboren wordt.

» Voor het tweede kind en voor elk volgend kind is de vergoeding bepaald op minimum 940 frank per maand.

» De uitkering wordt verhoogd als de levensduurte stijgt.

» Voor een loontrekkende vrouw, die alleen woont, bedraagt de vergoeding 700 frank per maand.

» Voor een loontrekkende vader, die weduwnaar is, bedraagt de vergoeding 700 frank per maand.

» Voor een weduwe, die niet loontrekkende is en geen onafhankelijk beroep uitoefent, en wier echtgenoot loontrekkende was, bedraagt de vergoeding 940 frank per maand, ongeacht de inkomsten die mochten voortkomen uit een wet, die men hoopt eerlang te zien tot stand komen en die onder andere bepalingen zou voorzien in een pensioen ten behoeve van de weduwe van de loontrekkende, die kinderlast heeft en geen beroep uitoefent.

» Geldt het een volle wees, dan bedraagt de maandelijks vergoeding 1.500 frank, die uitbetaald wordt aan de persoon of aan de instelling, die belast is met het onderhoud van het kind.

» De uitkeringen zijn verschuldigd tot de 17jarige leeftijd, indien het kind een leertijd doormaakt, tot de leeftijd waarop de studies gestaakt worden in de scholen met volledig leerplan, met evenwel een grens op 24 jaar. Voor de zieke of de ongeneesbare die onbekwaam is tot werken, zijn zij verschuldigd tot de leeftijd van 20 jaar.

» L'industrie est-elle en mesure de supporter la charge de pareille réforme ? Je ne prétends pas qu'elle doit supporter toute la charge. Les allocations familiales sont jusqu'à présent des sommes d'argent versées périodiquement par les patrons aux salariés chargés de famille, eu égard à leur rôle social indépendamment de leurs capacités techniques. En somme, ayant besoin de main-d'œuvre, ne payant pas de hauts salaires, ils admettent qu'ils ont intérêt à aider l'ouvrier en proportion de ses charges de famille. On estime que les allocations familiales font partie des frais généraux des entreprises. Mais du moment qu'il s'agit de l'avenir de la Nation, qu'il apparaît qu'il faut absolument provoquer un relèvement de la moyenne de natalité et défendre au mieux la vie de chaque enfant, il se conçoit que l'Etat encourage l'épargne prénuptiale, aide à l'établissement des jeunes ménages par des prêts à très faible intérêt, organise un régime d'allocations familiales adéquat et prenne sa part dans les dépenses nécessaires pour assurer aux familles les plus modestes une existence décente.

» Les pouvoirs publics doivent donc, placés devant les responsabilités que lui révèlent la démographie, prendre une part des charges d'une législation destinée à conjurer le péril de la dépopulation.

» En ce qui concerne donc l'ensemble des allocations familiales pour salariés et appointés, je propose le système financier suivant :

» Le Fonds des Allocations est alimenté par une cotisation patronale de 6 p. c. et par une subvention de l'Etat.

» Le Fonds prend directement en charge toutes les allocations pour jusque trois enfants.

» Le Fonds paie aussi les allocations de l'une ou l'autre sorte pour le quatrième enfant et les suivants mais il les récupère auprès des provinces dans lesquelles habitent les parents. J'ajoute que j'attends des provinces diverses autres interventions. Elles devraient faciliter le remboursement de l'emprunt d'installation du jeune ménage en intervenant quand naît un second enfant. Elles devraient aider la famille qui bâtit la maison dans laquelle grandiront trois enfants.

» La vie familiale heureuse exige des possibilités de logement décent dans des conditions financières supportables par des familles d'ouvriers ou d'employés modestes. Il faut donc résoudre le problème de l'habitation grâce à des sacrifices financiers très importants de la part de l'Etat.

» Les ressources de l'Etat doivent provenir, pour la plus grande part possible, d'une fiscalité frappant progressivement les revenus. A la base de cette fiscalité, il doit y avoir un revenu fixe qui n'est pas taxé. A ce revenu non taxé doit s'ajouter une somme fixe pour l'épouse et une somme fixe pour chaque enfant à charge. Au-dessus de la somme totale non

» Is de nijverheid in staat om de last van dergelijke hervorming te dragen ? Ik beweer niet dat zij de ganse last moet dragen. De kindertoeslagen zijn tot dusverre geldsommen die op bepaalde tijdstippen door de werknemers gestort worden aan de loontrekkenden met familielast, met inachtneming van hun maatschappelijke rol, ongeacht hun technische bekwaamheid. Alles bijeen genomen aanvaarden zij, daar zij behoefte hebben aan werkkrachten en geen hoge lonen betalen, dat zij er belang bij hebben de arbeider te helpen in verhouding tot zijn familielasten. Men is van oordeel dat de kindertoeslagen deel uitmaken van de algemene kosten der ondernemingen. Doch van het ogenblik dat het gaat om de toekomst van het Land, dat het blijkt dat er volstrekt een aangroei van het gemiddeld geboortecijfer moet teweeggebracht worden, en dat het leven van elk kind zo goed mogelijk moet verdedigd worden, is het verstaanbaar dat de Staat het voorhuwelijksparen aanmoedigt, de inrichting van de jonge gezinnen helpt door leningen tegen zeer lage intrestvoet, een aangepast stelsel van kindertoeslagen inricht en zijn aandeel neemt in de uitgaven die noodzakelijk zijn om ook de nederigste gezinnen een behoorlijk bestaan te bezorgen.

» De openbare machten, geplaatst voor de verantwoordelijkheden die hun door de demografie worden aangetoond, moeten dus een aandeel nemen in de lasten van een wetgeving, die tot doel heeft het gevaar van de ontvolking te bezweren.

» Wat betreft het geheel van de kindertoeslagen voor loon- en weddetrekkenden, stel ik het volgend financieel systeem voor :

» Het Fonds voor kindertoeslagen wordt gestijfd door een werkgeversbijdrage van 6 t. h. en door een Staatstoelage.

» Het Fonds neemt rechtstreeks ten laste al de toeslagen voor de eerste drie kinderen.

» Het Fonds betaalt eveneens de toeslagen van een of andere soort voor het vierde kind en de volgende, doch het verhaalt ze op de provincies waarin de ouders wonen. Ik voeg hierbij dat ik vanwege de provincies verschillende andere bijdragen verwacht. Zij zouden de terugbetaling moeten vergemakkelijken van de lening tot inrichting van het jong gezin, door geldelijk bij te dragen wanneer een tweede kind geboren wordt. Zij zouden het gezin moeten helpen dat een huis bouwt waarin drie kinderen zullen opgroeien.

» Het gelukkig gezinsleven vereist mogelijkheden om behoorlijk te wonen onder financiële voorwaarden die dragelijk zijn voor gezinnen van arbeiders of van kleine bedienden. Het woningvraagstuk moet dus opgelost worden, dank zij zeer aanzienlijke financiële opofferingen vanwege de Staat.

» De Staatsgelden moeten, voor een zo groot mogelijk deel, voortkomen uit een fiscaliteit die de inkomsten progressief belast. Aan de basis van deze fiscaliteit, moet er een vast inkomen zijn dat niet belast is. Bij dit niet belast inkomen moet een vaste som gevoegd worden voor de echtgenote en een vaste som voor elk kind ten laste. Boven deze

taxable, il y a lieu à impôt progressif sur le surplus du revenu.

» Du moment que Mlle Baers maintient ses amendements, il m'appartient d'en proposer à mon tour. Je n'entends pas ne m'occuper que des femmes qui ont trois enfants. J'entends que la jeune femme qui quitte l'usine définitivement quand elle va devenir mère ait une situation spéciale. De même pour le deuxième enfant. Je rédigerai donc un amendement qui conservera pour la mère qui a trois enfants ce que veut lui faire obtenir Mlle Baers, mais étant entendu que la mère qui ne travaille pas et qui a un enfant recevra 300 francs par mois, que celle qui a deux enfants recevra 600 francs par mois. »

M. Jauniaux dépose alors les amendements ci-après à la proposition de Mlle Baers :

ARTICLE PREMIER.

Remplacer les mots :

Fr. 8,50 pour le premier enfant;
Fr. 8,50 pour le deuxième enfant;
Fr. 13,80 pour le troisième enfant;
Fr. 18,00 pour le quatrième enfant;
Fr. 28,80 pour le cinquième enfant et les suivants.

par :

Fr. 12,50 pour le premier enfant;
Fr. 12,50 pour le second enfant;
Fr. 15,60 pour le troisième enfant;
Fr. 17,60 pour le quatrième enfant;
Fr. 25,00 pour le cinquième enfant et les suivants.

ART. 2.

Remplacer les mots :

Fr. 212,50 pour le premier enfant;
Fr. 212,50 pour le deuxième enfant;
Fr. 345,00 pour le troisième enfant;
Fr. 450,00 pour le quatrième enfant;
Fr. 645,00 pour le cinquième enfant et les suivants.

par :

Fr. 300,00 pour le premier enfant;
Fr. 300,00 pour le deuxième enfant;
Fr. 340,00 pour le troisième enfant;
Fr. 440,00 pour le quatrième enfant;
Fr. 625,00 pour le cinquième enfant et les suivants.

En réponse aux suggestions faites par M. Jauniaux et aux amendements qu'il propose, Mlle Baers et divers membres rappellent certains passages de l'exposé des motifs de la proposition Baers et consoorts.

Celui-ci dit, en effet :

« Nous aurions voulu prévoir un relèvement massif qui assurât aux familles le minimum de ressources requises pour chaque enfant. » Et plus loin : « Nous voudrions pouvoir assurer à chaque

totale niet belastbare som dient er een progressieve belasting gesteld op het overige gedeelte van de inkomsten.

» Van het oogenblik dat Mej. Baers haar amendementen handhaaft, heb ik het recht er op mijn beurt voor te stellen. Ik neem mij niet voor mij slechts bezig te houden met de vrouwen die drie kinderen hebben. Ik wens dat aan de jonge vrouw die definitief de fabriek verlaat wanneer zij gaat moeder worden, een bijzondere toestand toegekend wordt. Zo eveneens voor het tweede kind. Ik zal dus een amendement opmaken dat voor de moeder met drie kinderen zal behouden hetgeen Mej. Baers haar wil doen bekomen, doch met dien verstande dat de moeder die niet werkt en die een kind heeft 300 frank per maand zal ontvangen, en diegene met twee kinderen 600 frank per maand. »

De heer Jauniaux dient dan de navolgende amendementen in op het voorstel van Mej. Baers :

EERSTE ARTIKEL.

Voor het eerste kind : fr. 8,50;
Voor het tweede kind : fr. 8,50;
Voor het derde kind : fr. 13,80;
Voor het vierde kind : fr. 18,00;
Van het vijfde kind af : fr. 28,80;

te vervangen door :

Voor het eerste kind : fr. 12,50;
Voor het tweede kind : fr. 12,50;
Voor het derde kind : fr. 15,60;
Voor het vierde kind : fr. 17,60;
Van het vijfde kind af : fr. 25,00.

ART. 2.

De woorden :

Voor het eerste kind : fr. 212,50;
Voor het tweede kind : fr. 212,50;
Voor het derde kind : fr. 345,00;
Voor het vierde kind : fr. 450,00;
Van het vijfde kind af : fr. 645,00.

te vervangen door :

Voor het eerste kind : fr. 300,00;
Voor het tweede kind : fr. 300,00;
Voor het derde kind : fr. 340,00;
Voor het vierde kind : fr. 440,00;
Voor het vijfde en de volgende kinderen : fr. 625,00.

In antwoord op de voorstellen gedaan door de heer Jauniaux en op de door hem ingediende amendementen, herinneren Mej. Baers en verschillende leden aan enkele volzinnen uit de toelichting van het voorstel Baers en consoorten.

Daarin leest men onder meer :

« Wij hadden een massale verhoging willen voorzien, die aan de gezinnen het minimum der voor ieder kind vereiste middelen had verzekerd » en verder : « Wij zouden aan alle kinderen, ook vanaf

enfant, à partir du premier, des allocations familiales suffisantes pour couvrir les frais réels que représente son entretien. »

Toutefois « le volume des ressources disponibles à la Caisse Nationale des Compensations pour Allocations familiales ne permet pas d'envisager en ce moment un progrès aussi radical ».

Il faut remarquer que depuis le dépôt de la proposition Baers, les allocations ont été relevées de 17 1/2 p. c. et un treizième mois a été pris sur les réserves, et que, dès lors, cette impossibilité de financement invoquée en 1946 vaut *a fortiori* pour les amendements proposés par M. Jauniaux à la proposition Baers.

Ils ajoutent que cette dernière envisageait d'ailleurs le relèvement de l'allocation à partir du premier enfant des familles dont la mère restait au foyer. « Notre proposition, dit l'exposé des motifs, prévoit le relèvement des allocations à partir du premier enfant. Nous devons, en effet, encourager les jeunes mères à rester au foyer car l'organisation de la vie de famille dans les premières années du mariage a une influence décisive sur l'évolution ultérieure de celle-ci. »

Force leur est toutefois de constater que la récente augmentation de 17 1/2 p. c. a absorbé une très importante partie des sommes disponibles mensuellement et rend ainsi une nouvelle augmentation de 25 p. c. pour les premier et deuxième enfants tout-à-fait impossible et cela parce que cette catégorie d'enfants absorbe les trois-quarts des ressources. Au 31 décembre 1946, le nombre des enfants bénéficiaires s'élevait à 938.458.

Ils se répartissaient de la façon suivante :

Premier enfant	518.187
Deuxième enfant	234.783
Troisième enfant et suivants	185.488
Total	938.458

À taux actuel, les deux premiers enfants représentent une dépense de ± 474 millions par trimestre, le troisième enfant et les suivants ± 188 millions. Ces mêmes membres font observer que la proposition Baers prévoyait aussi 50 p. c. d'augmentation pour les troisième enfant et suivants. Tenant compte du volume des disponibilités actuelles, il leur apparaît que ceci ne peut être réalisé mais qu'il est possible et même logique de prévoir un relèvement de 25 p. c. pour cette catégorie d'enfants bénéficiaires.

Ils désirent qu'ainsi soit amorcée une réforme à parfaire graduellement et qui consacre un principe auquel tous se sont ralliés. Encore donc que les auteurs de la proposition eussent désiré voir accorder une allocation plus élevée à partir du premier enfant aux familles dont la mère reste au foyer, ils estiment que l'allocation pour le troisième se justifie pleinement et la maintiennent.

het eerste, kindertoeslagen willen toekennen die de werkelijke kosten van hun onderhoud dekken. »

« De omvang der in de Nationale Compensatiekas voor kindertoeslagen beschikbare middelen laat evenwel » niet toe op dit ogenblik een zo radicale vooruitgang te overwegen. »

Er zij opgemerkt dat, sinds de indiening van het voorstel Baers, de kindertoeslagen verhoogd werden met 17,5 t.h. en dat een dertiende maand werd afgenomen op de reserves, en dat deze onmogelijkheid van financiering die in 1946 werd ingeroepen, dan ook *a fortiori* geldt voor de amendementen voorgesteld door de heer Jauniaux op het voorstel Baers.

Zij voegen hieraan toe, dat laatstgenoemd voorstel trouwens de verhoging van de bijslag op het oog had vanaf het eerste kind in de gezinnen waar de moeder bij de haard bleef. « Ons voorstel », aldus de toelichting, « voorziet de verhoging der toeslagen vanaf het eerste kind. Wij moeten inderdaad de jonge moeders aanmoedigen aan de haard te blijven, want de organisatie van het gezinsleven in de eerste huwelijksjaren heeft een doorslaande invloed op zijn verdere ontwikkeling »

Zij zien zich evenwel verplicht vast te stellen dat voor de onlangs toegepaste verhoging van 17,5 t.h. een zeer aanzienlijk gedeelte van de maandelijks beschikbare sommen nodig is geweest en dat aldus een nieuwe verhoging met 25 t.h. voor het eerste en het tweede kind volledig onmogelijk is gemaakt, en zulks omdat drie-vierde van de inkomsten naar die categorie van kinderen gaat. Op 31 December 1946 bedroeg het aantal voordeelhebbende kinderen 938.458.

Zij werden ingedeeld als volgt :

Eerste kind	fr. 518.187
Tweede kind	234.783
Van het derde kind af	185.488
Totaal	938.458

Op basis van het huidig bedrag, vergen de eerste twee kinderen een uitgave van ± 474 miljoen per kwartaal, het derde kind en de volgende ± 188 miljoen. Dezelfde leden merken op dat het voorstel Baers eveneens een verhoging met 50 t. h. toekende voor de derde en volgende kinderen. Rekening houdend met de omvang der thans beschikbare geldmiddelen, schijnt het hun dat zulks niet kan verwezenlijkt worden, doch dat het mogelijk en zelfs logisch is een verhoging van 25 t. h. te voorzien voor deze categorie van voordeelhebbende kinderen.

Zij verlangen eveneens dat er een aanvang gemaakt wordt met een hervorming die trapsgewijze moet doorgevoerd worden en die een principe huldigt dat door allen wordt bijgetreden. Hoewel de indieners van het voorstel dus gewent hadden dat een hogere bijslag zou toegekend worden vanaf het eerste kind aan de gezinnen waar de moeder aan de haard blijft, menen zij dat de bijslag voor het derde kind volledig verantwoord is en handhaven zij hem.

Ils ne peuvent oublier qu'ainsi qu'il est dit dans l'exposé des motifs « la présence au foyer est chose indispensable pour la mère de trois enfants, de quatre enfants et plus. Sauf quelques cas exceptionnels, ces mères renoncent d'ailleurs effectivement en ce moment au travail professionnel et il est normal qu'il en soit ainsi pour les motifs envisagés plus haut. »

« L'augmentation proposée tend à assurer à ces familles des possibilités de consommation égales pour tous les enfants que ceux-ci soient plus ou moins nombreux à nourrir. »

Ils présentent une étude des chiffres correspondant aux unités de consommation, prouvant à l'évidence que cette égalité n'existe pas même avec les taux relevés de 17 1/2 p. c.

En effet, en comptant un salaire de 3.000 francs, par exemple, un salaire unique pour les deux conjoints, et en représentant l'unité de consommation par 1 pour le mari, par 0,6 l'augmentation pour l'épouse et 0,5 pour chaque enfant, on arrive aux chiffres suivants :

3000	3200	3400	3670	4020	4520
1,6	2,1	2,6	3,1	3,6	4,1
1900	1577	1307	1184	1117	1102

Ils constatent enfin que modeste dans ses résultats mais réalisable en fait, la proposition Baers amendée représente un effort vers plus d'équité et est la première étape d'une réforme importante pour la famille.

Quant à la compensation régionale proposée par la note de M. Jauniaux, plusieurs membres font valoir que les chiffres cités ci-dessus prouvent péremptoirement que la compensation régionale prévue par M. Jauniaux ne résoudrait pas la question du financement de la réforme préconisée.

Ils considèrent qu'elle ne pourrait se faire que moyennant une modification profonde de la loi sur les allocations familiales.

Ils font observer que si on demande la compensation régionale pour les allocations familiales, il faudrait tout autant instaurer une répartition régionale des charges résultant des pensions de vieillesse, etc.

Le principe admis, on risquerait d'en voir réclamer l'application dans tous les domaines de la vie nationale et on se rend compte des conséquences qui pourraient en résulter.

Les amendements de M. Jauniaux sont alors mis aux voix et rejetés par 10 voix contre 9 et une abstention, ce dernier membre n'étant pas opposé au principe mais constatant que les moyens financiers font défaut.

Les amendements de Mlle Baers mis aux voix sont adoptés par 11 voix contre 9:

Zij kunnen niet vergeten dat, zoals gezegd in de memorie van toelichting, de « aanwezigheid aan de haard een onmisbaar iets is voor de moeder van drie kinderen, van vier of meer kinderen. Behoudens in uitzonderlijke gevallen overigens, geven deze moeders op dat ogenblik daadwerkelijk de bedrijfsarbeid op, en het is normaal dat het voor de hierboven aangehaalde redenen ook zo geschiede ».

« De verhoging der gezinstoelagen, voorgesteld in de artikelen 1 en 2, streeft er naar aan alle kinderen, welke ook hun rang zij in de familie, een gelijke levensstandaard te verzekeren. »

Zij leggen een studie voor van de cijfers overeenstemmend met de verbruikseenheden, waardoor duidelijk bewezen wordt dat deze gelijkheid zelfs niet bestaat met de bedragen die met 17,5 t. h. verhoogd zijn.

Immers, als men rekent op een loon van 3.000 fr. b.v., een enig loon voor de twee echtgenoten, en de verbruikseenheid voorstelt door 1 voor de man, de verhoging voor de echtgenote door 0,6 en voor elk kind door 0,5 dan bekomt men de volgende cijfers :

3000	3200	3400	3670	4020	4520
1,6	2,1	2,6	3,1	3,6	4,1
1900	1577	1307	1184	1117	1102

Zij stellen ten slotte vast dat het geamendeerd voorstel Baers, nederig in zijn uitkomsten doch in feite uitvoerbaar, een streven naar meer billijkheid uitmaakt en de eerste stap is naar een hervorming die voor het gezin van groot belang is.

Wat betreft de gewestelijke compensatie voorgesteld in de nota van de h. Jauniaux, laten verschillende leden gelden dat de hierboven aangehaalde cijfers afdoend bewijzen dat de gewestelijke compensatie door de h. Jauniaux voorgesteld het vraagstuk van de financiering van de aangeprezen hervorming niet zou oplossen.

Zij menen dat zulks slechts zou kunnen geschieden door een grondige wijziging van de wet op de gezinstoelagen.

Zij merken op dat, indien een gewestelijke compensatie gevraagd wordt voor de gezinstoelagen, er met evenveel recht een gewestelijke indeling zou moeten ingevoerd worden van de lasten in verband met de ouderdomspensioenen, enz.

Dit principe aanvaard zijnde, zou er gevaar bestaan dat de toepassing er van op alle gebieden van het nationale leven zou geëist worden en men geeft zich rekening van de gevolgen die zulks zou kunnen hebben.

De amendementen van de h. Jauniaux worden dan ter stemming gelegd en met 10 tegen 9 stemmen en 1 onthouding verworpen; het lid dat zich onthouden heeft, was niet gekant tegen het principe, doch stelde vast dat de financiële middelen ontbreken.

De amendementen van Mej. Baers werden ter stemming gelegd en met 11 tegen 9 stemmen aangenomen.

En séance du 17 décembre 1947 à laquelle M. le Ministre A. Van Acker assiste, celui-ci ne fait nulle opposition au dépôt du présent rapport mais fait toute réserve de la part du Gouvernement, celui-ci s'opposant à toute modification de la loi sur les Allocations Familiales avant qu'il n'ait reconsidéré l'ensemble de la Sécurité Sociale.

Mlle Baers fit remarquer que le coût de la proposition ci-dessus était relativement modique.

Le présent rapport est adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,
J. MEURICE.

Le Président,
A. JAUNIAUX.

In de vergadering van 17 December 1947, waarop de h. Minister A. Van Acker aanwezig was, verzette laatstgenoemde zich niet tegen de indiening van dit verslag, doch maakt alle voorbehoud vanwege de Regering, daar deze zich verzet tegen elke wijziging in de wet op de gezinstoeslagen, alvorens zij de maatschappelijke zekerheid in haar geheel herzien heeft. Mej. Baers merkte op dat de kosten van bovenstaand voorstel betrekkelijk gering zijn.

Dit verslag werd eenparig aangenomen.

De Verslaggever,
J. MEURICE.

De Voorzitter,
A. JAUNIAUX.

ANNEXE.

Bruxelles, le 16 décembre 1947.

MONSIEUR LE PRÉSIDENT,

En réponse à votre lettre du 18 novembre 1947, par laquelle vous me demandez quelles sont les disponibilités actuelles dans le secteur des Allocations familiales, vous trouverez ci-dessous les éléments qui me sont fournis par le service intéressé.

Nous vous avisons que les disponibilités actuelles du régime des allocations familiales sont nulles.

Le fonds de réserve de la Caisse Nationale s'élevait, au 31 décembre 1946, à 1.491 millions, somme dont il faut déduire l'actif immobilisé (13 millions), ce qui la ramène à 1.478 millions.

La marge excédentaire des opérations de compensation nationale est de :

154 millions pour le premier trimestre 1947 et peut être évalué à :

117 millions pour le deuxième trimestre 1947;

23 millions pour le troisième trimestre 1947,
ce qui produit une recette totale
de 294 millions.

A reporter . . . 1.772 millions.

Par contre, le fonds de réserve de la Caisse Nationale a supporté la dépense résultant de l'octroi d'un treizième mois d'allocations familiales 250 millions,

ce qui ramène le montant actuel à environ 1.522 millions.

Il serait toutefois imprudent, pour les raisons suivantes, de considérer cette somme comme étant actuellement disponible :

a) La Caisse Nationale devra très prochainement *financer par provision* et en attendant le remboursement de l'Etat, le paiement du quatorzième mois d'allocations familiales.

Elle devra, à cette occasion, disposer d'un fonds de roulement de 250 millions.

b) Afin d'être en mesure de financer le paiement des allocations légales sans attendre la perception des cotisations correspondantes, la Caisse Nationale a besoin

BIJLAGE.

Brussel, 16 December 1947.

MIJNHEER DE VOORZITTER,

Als antwoord op uw brief van 18 November 1947, waarbij U mij vraagt welke de tegenwoordige beschikbare gelden zijn op het gebied van kindertoeslag, gelieve U hieronder de door de betrokken dienst verstrekte gegevens te vinden.

Wij laten U weten dat de tegenwoordige beschikbare gelden van het stelsel der kindertoeslagen nihil belopen.

Het reservefonds van de Nationale Kas beliep, einde December 1946, 1.491 miljoen, som waarvan het vastgelegde actief (13 miljoen) moet worden afgetrokken, waardoor het op 1.478 miljoen komt te staan.

De batige marge van de compensatieverrichtingen is voor het land :

154 miljoen voor het eerste kwartaal 1947 en kan geraamd worden op :

117 miljoen voor het tweede kwartaal 1947;

23 miljoen voor het derde kwartaal 1947,
hetgeen een totale ontvangst geeft
van 294 miljoen.

Over te dragen . . . 1.772 miljoen.

Daarentegen heeft het reservefonds van de Nationale Kas de uitgave bekostigd die het gevolg was van het verlenen van een dertiende maand kindertoeslag 250 miljoen,

hetgeen het tegenwoordige bedrag op ongeveer 1.522 miljoen, terugbrengt.

Hét zou evenwel, om de navolgende redenen, onvoorzichtig zijn die som thans als beschikbaar te beschouwen :

a) De Nationale Kas zal, in een zeer nabije toekomst, provisionneel en in afwachting van terugbetaling door de Staat, de betaling van de veertiende maand kindertoeslag moeten financieren.

Te dier gelegenheid zal zij moeten beschikken over een bedrijfskapitaal, groot 250 miljoen.

b) Ten einde in staat te zijn de uitkering van de wettelijke toeslagen te financieren, zonder op de inning van de overeenstemmende bijdrage te wachten, heeft de Na-

d'un fonds de roulement qui représente le total des allocations afférentes à un trimestre, soit . . .

750 millions.

c) Il a été admis que le régime des allocations familiales doit posséder une réserve de conjoncture égale aux allocations d'un trimestre, soit . . .

750 millions,

afin d'éviter les conséquences d'un déséquilibre financier trop grand des opérations de compensation nationale en cas de crise économique. Il y a lieu de remarquer, à ce sujet, que, sur la base des marges excédentaires trimestrielles prévues depuis la dernière majoration des taux d'allocations (23 millions environ), il faudrait plus de huit ans pour reconstituer ce fonds.

Le total des réserves qui ne peuvent être considérées comme actuellement disponibles est donc de . . .

1.750 millions.

(S.) J. QUAREMME.

tionale Kas een bedrijfskapitaal nodig dat het totaal van de aan een kwartaal verbonden bijslag vertegenwoordigt, zegge . . .

750 miljoen.

c) Aangenomen werd dat het stelsel van de kindertoeslag een gebeurlijkheidsreserve moet bezitten die gelijk is aan de toeslagen van een kwartaal . . .

750 miljoen,

ten einde de gevolgen te vermijden van een te grote storing van het financieel evenwicht, in de compensatieverrichtingen, in geval van economische crisis. Dienaangaande moet worden aangestipt dat, op grondslag van de driemaandelijke batige marges, voorzien sedert de laatste verhoging van het bedrag der toeslagen (23 miljoen), meer dan acht jaar zou nodig zijn om dit Fonds weer op peil te brengen.

Het totaal van de reserves die thans niet als beschikbare gelden kunnen beschouwd worden belooft dus . . .

1.750 miljoen.

(W. g.) J. QUAREMME.

Texte présenté par la Commission.

Projet de loi tendant à la modification des articles 40 et 42 de la loi du 4 août 1930, portant généralisation des allocations familiales au profit des travailleurs salariés.

ARTICLE PREMIER.

Les dispositions ci-après sont insérées à la suite de l'alinéa 1er de l'article 40 de la loi du 4 août 1930, portant généralisation des allocations familiales au profit des travailleurs salariés, coordonnée par l'arrêté royal du 19 décembre 1939, modifiée et complétée par les arrêtés du Régent des 29 décembre 1944, 22 novembre 1945, 23 novembre 1945, 21 août 1946 et 22 août 1946 :

« Pour les enfants des ménages où l'épouse demeure au foyer, n'exerce qu'une activité exclusivement ménagère à l'exclusion de toute activité professionnelle lucrative, les dits montants sont portés à :

- » Fr. 13,50 pour le troisième enfant;
- » Fr. 17,50 pour le quatrième enfant;
- » Fr. 25,00 pour le cinquième enfant et les suivants.

» Les dispositions prévues à l'alinéa précédent ne sont pas applicables aux orphelins visés à l'article 56bis de la présente loi. »

ART. 2.

Les dispositions ci-après sont insérées à la suite de l'alinéa 1er de l'article 42 de la même loi :

« Pour les enfants des ménages où l'épouse demeure au foyer, n'exerce qu'une activité exclusivement ménagère, à l'exclusion de toute activité professionnelle lucrative, les dits montants sont portés à :

- » 340 francs pour le troisième enfant;
- » 440 francs pour le quatrième enfant;
- » 625 francs pour le cinquième enfant et les suivants.

» Les dispositions prévues à l'alinéa précédent ne sont pas applicables aux orphelins visés à l'article 56bis de la présente loi. »

ART. 3.

Les modalités d'exécution des dispositions des articles 1er et 2 peuvent, le cas échéant, être déterminées par le Roi après consultation de la Commission pour allocations familiales.

Ces dispositions entrent en vigueur le 1er janvier 1948.

Tekst door de Commissie voorgesteld.

Wetsontwerp tot wijziging van artikelen 40 en 42 van de wet van 4 Augustus 1930, houdende veralgemening der kindertoelagen voor loonarbeiders.

EERSTE ARTIKEL.

Na alinea 1 van artikel 40 van de wet van 4 Augustus 1930, houdende veralgemening der kindertoelagen ten voordele der werknemers, samengevat bij Koninklijk Besluit van 19 December 1939 en gewijzigd en aangevuld bij besluiten van de Regent van 29 December 1944, 22 November 1945, 23 November 1945, 21 Augustus 1946 en 22 Augustus 1946, worden de volgende bepalingen ingelast :

« Voor de kinderen uit gezinnen waar de echtgenote aan de haard blijft, uitsluitend huishoudelijke arbeid verricht en geen enkele winstgevendende beroepsbedrijvigheid uitoefent, worden deze bedragen gebracht op :

- » Voor het derde kind fr. 13,50;
- » Voor het vierde kind fr. 17,50;
- » Voor het vijfde en de volgende kinderen 25 frank.

» Het bepaalde onder de vorige alinea is niet van toepassing op de wezen bedoeld onder artikel 56bis dezer wet. »

ART. 2.

Na littera 1 van artikel 42 van dezelfde wet worden volgende bepalingen ingelast :

« Voor kinderen uit gezinnen waar de echtgenote aan de haard blijft, uitsluitend huishoudelijke arbeid verricht en geen enkele winstgevendende beroepsbedrijvigheid uitoefent, worden deze bedragen gebracht op :

- » Voor het derde kind 340 frank;
- » Voor het vierde kind 440 frank;
- » Voor het vijfde kind en de volgende kinderen 625 frank.

» Het bepaalde onder de vorige alinea is niet van toepassing op de wezen bedoeld onder artikel 56bis dezer wet. »

ART. 3.

De modaliteiten van toepassing der bepalingen voorkomend onder artikelen 1 en 2 kunnen, in voorkomend geval worden bepaald door de Koning, na raadpleging van de Commissie voor Gezinsvergoedingen.

Deze bepalingen treden in werking op 1 Januari 1948.